

ת"ד 5304/08/14 - מדינת ישראל נגד אלראי צפירה

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

ת"ד 5304-08-14 מדינת ישראל נ' צפירה
תיק חיצוני: 13070/2013

בפני	כבוד השופט איתי כץ
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	אלראי צפירה

החלטה

מבוא

1. נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של **נסיעה אחורנית תוך סיכון עוברי דרך**, עבירה לפי סעיף 145(1) לתקנות התעבורה, תשכ"א - 1961 (להלן: "**תקנות התעבורה**"); **נהיגה בקלות ראש**, עבירה לפי סעיף 62(2) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א - 1961 (להלן: "**פקודת התעבורה**"); **התנהגות הגורמת נזק**, עבירה לפי סעיף 21(ב)(2) לתקנות התעבורה; **גרימת חבלה של ממש**, עבירה לפי סעיף 38(3) לפקודת התעבורה.
 2. על פי המתואר בכתב האישום, ביום 08.01.13 סמוך לשעה 13:45 נהג הנאשם במשאית ברחוב יד חרוצים בירושלים. הנאשם נהג ברשלנות בכך שהסיע את רכבו אחורנית ללא שנקט באמצעי זהירות מתאימים ופגע בהולך רגל.
 3. בישיבת ההקראה שהתקיימה ביום 06.07.15, טרם מתן תשובה לאישום, ב"כ הנאשם עתר לביטול כתב האישום וזאת משתי סיבות:
- האחת**, השיהוי הרב בהגשת כתב האישום מאחר שהתאונה ארעה ביום 08.01.13 ואילו כתב האישום הוגש לבית המשפט רק ביום 03.08.14. כלומר, למעלה משנה וחצי לאחר קרות התאונה.
- השנייה**, הנאשם לא הוזהר טרם חקירתו במשטרה בגין עבירה של נהיגה בקלות ראש לפי סעיף 62(2) לפקודת התעבורה, שבגינה חובת פסילה לתקופה שלא תפחת משלושה חודשים, המיוחסת לו בכתב האישום, אלא רק בגין עבירה של נהיגה בחוסר זהירות.
4. ב"כ המאשימה התנגד לבקשה. לטענת ב"כ המאשימה, כתב האישום הוגש בפרק זמן סביר בתוך

תקופת ההתיישנות הקבועה בחוק. בנוסף, לטענת ב"כ המאשימה הנאשם נחקר בגין אותו אירוע תאונת הדרכים בה מואשם ואין כל משמעות לעובדה שהוזהר בגין עבירה של נהיגה בחוסר זהירות ולא בקלות ראש שכן לשתי העבירות אותו יסוד נפשי.

דין

השיהוי בהגשת כתב האישום

5. בהתאם לסעיף 149 (10) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 - "לאחר תחילת המשפט רשאי הנאשם לטעון טענות מקדמיות, ובהן-

הגשת כתב האישום או ניהול ההליך הפלילי עומדים בסתירה מהותית לעקרונות של צדק והגינות משפטית".

6. לאמור, במקרים שהגשת כתב אישום עומדת בסתירה לעקרונות של צדק והגינות משפטית בית המשפט רשאי לבטל את כתב האישום.

7. יפים לענייננו דברי בית המשפט העליון בע"פ 4855/02 מדינת ישראל נ' בורוביץ איתמר, נט(6) 776 (להלן: "פס"ד בורוביץ").

"ההגנה מן הצדק הינה דוקטרינה הלכתית המכירה בסמכות בית המשפט לבטל כתב אישום שהגשתו או בירורו עומדים בסתירה לעקרונות של צדק והגינות משפטית ... עיקר עניינה של ההגנה מן הצדק הוא בהבטחת קיומו של הליך פלילי ראוי, צודק והוגן. בעיקרון עשויה איפוא ההגנה לחול בכל מקרה שבו קיומו של ההליך הפלילי פוגע באופן ממשי בתחושת הצדק וההגינות כפי שזו נתפסת בעיניו של בית המשפט. מטרת החלתה של ההגנה היא לעשות צדק עם הנאשם ולא לבוא חשבון עם רשויות האכיפה על מעשיהן הנפסדים...".

8. בית המשפט העליון בפס"ד בורוביץ קבע מבחן בן שלושה שלבים להחלת ההגנה מן הצדק-

א. זיהוי פגמים שנפלו בהליכים נגד הנאשם ומידת עוצמתם;

ב. בחינת השאלה, האם קיומם של פגמים אלה גורם לפגיעה בתחושת הצדק וההגינות, תוך איזון בין האינטרסים השונים;

ג. בחינת האפשרות לרפא את הפגמים באמצעים מתונים יותר מאשר ביטולו של כתב האישום.

9. אכן מעיון בתיק החקירה עולה כי החקירה האחרונה נערכה בפברואר 2013, כשנה וחצי טרם הגשת כתב האישום.

10. אמנם לא הייתה כל סיבה מוצדקת לשיהוי כה רב בהכנתו ובהגשתו של כתב האישום אולם אין זה שיהוי בלתי סביר המביא לביטולו של כתב האישום שהוגש תוך כדי תקופת ההתיישנות. לא זו אף זו, הסניגור לא הצביע על קושי כלשהו העלול להיגרם לנאשם בהגנתו ובזכותו להליך ראוי.

11. עניין חלוף הזמן והנזק שנגרם לנאשם עקב השיהוי בהגשת כתב האישום יילקחו בחשבון על ידי בית המשפט במסגרת גזר דינו של הנאשם ככל שישורשע בדין.

12. לאור האמור, אני דוחה את הבקשה לביטול כתב האישום עקב השיהוי בהגשת כתב האישום.

חובת האזהרה

13. כאמור, לטענת ב"כ הנאשם יש להורות על ביטול כתב האישום מאחר שהנאשם לא הוזהר לגבי העבירות שמיוחסות לו בכתב האישום קרי; נהיגה בקלות ראש.

14. אכן, הלכה פסוקה היא, שאין איש מרות חוקר "חשוד" אלא אם כן הזהירו תחילה, כי הינו חשוד בביצוע מעשה עבירה (ראו: י' קדמי, על הראיות, חלק ראשון, מהדורה משולבת ומעודכנת, תש"ע 2009, עמ' 90).

15. האזהרה משמעותה כלי לוודא שהחשוד מודע לזכותו לשתוק (ראו: ע"פ 1382/99 **בלחניס נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 01.11.99). ואכן יכולות להיות נסיבות בהן יהיה בהיעדר אזהרת חשוד כדי להביא לפסילת ההודאה (ראו: ע"פ 6613/99 **סמירק נ' מדינת ישראל**, פ"ד נו (3) 529).

16. אולם, יש לזכור כי אין זכות יסוד להיות מוזהר תוך נקיבת סעיף עבירה כלשהו. על האזהרה להציג את "עיקרו" של המעשה המיוחס לחשוד; וזאת תוך הקפדה שלא להטעות לעניין טיבו ומידת חומרתו (ראו: י' קדמי, בעמ' 94).

17. לאחר שעיינתי בהודעת הנאשם תחת אזהרה סבורני כי דין טענת הסניגור להידחות.

טרם חקירת הנאשם הודע לו על ידי החוקר כי הוא חשוד ב"כ **שבתאריך 08.01.13 בשעה 08.01.2013 בשעה 13:45 לערך. נהגת ברכב הנ"ל ברחוב יד חרוצים בירושלים. כשנסעת לאחור בתוך מתחם שיש שם חנויות שבסמוך לרחוב יד חרוצים ופגעת בהולך רגל כתוצאה מכך גרמת לתאונה ולנפגע וכל זאת כשנהגת ברכב הנ"ל בחוסר זהירות. וכן נסעת אחור ללא מכוון**" (ההדגשה שלי - א.כ.).

18. אזהרה זו כוללת את עיקרו של המעשה המיוחס לנאשם כלומר, גרימת תאונת דרכים נסיעה אחורנית ופגיעה בהולך רגל. אין בעובדה שהודע לנאשם כי הוא חשוד בכך שנהג ברכב בחוסר זהירות ובסופו של יום הועמד לדין בגין כך שנהג ברכב בקלות ראש בכדי להביא לביטול כתב האישום.

לסיכום

19. אני דוחה את הבקשה לביטול כתב האישום.

ניתנה והודעה היום ד' אב תשע"ה, 20/07/2015 במעמד הנוכחים.

איתי כץ , שופט